

Evropská
komise

Materiály pro
učitele

Jak poznat **dezinformace** a jak proti nim bojovat

Tento dokument nemůže být považován za oficiální stanovisko Evropské komise.

Lucemburk: Úřad pro publikace Evropské unie, 2024

© Evropská unie, 2024

Politika Komise týkající se dalšího použití se řídí jejím rozhodnutím 2011/833/EU ze dne 12. prosince 2011 o opakovaném použití dokumentů Komise (Úř. věst. L 330, 14.12.2011, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/833/oj>).

Není-li uvedeno jinak, je opakované použití tohoto dokumentu povoleno v rámci licence Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). To znamená, že opakované použití se povoluje za předpokladu, že je řádně uveden zdroj a jakékoli změny.

K veškerému použití nebo reprodukci prvků, které nejsou ve vlastnictví Evropské unie, může být nutné získat svolení přímo od příslušných držitelů práv.

Ilustrace: vytvořil upklyak - Freepik.com

PDF ISBN 978-92-68-14024-6 doi:10.2775/615698 NA-03-24-059-CS-N

OBSAH

1. Úvod	4
2. Poznámky k prezentaci	8
3. Případové studie	14
Případová studie č. 1 Rostoucí vliv „Q“	15
Případová studie č. 2 Pozor! Titulky zpráv o zdraví mohou být zavádějící	16
Případová studie č. 3 Jsou ptáci skuteční?	17
Případová studie č. 4 Diskuse o volbách na sociálních sítích	18

1. Úvod

ÚVOD

Cílem tohoto souboru nástrojů je poskytnout středoškolským učitelům zdroje, s jejichž pomocí budou moci se svými studenty začít diskutovat o důležitých otázkách, které vyvstávají v souvislosti s šířením nepravdivých informací, konkrétně dezinformací. Ty se v posledních letech stávají čím dál závažnějším problémem. Týkají se zdraví, demokracie, životního prostředí a kulturních a právních norem, na nichž je založena naše společnost.

Na mnohé z těchto otázek neexistují jednoduché odpovědi a cílem těchto materiálů není pouze naučit studenty, co je pravda a co lež, ale přimět je přemýšlet o tom, jak jsou informace prezentovány a jaké motivace mohou mít ti, kteří šíří nepravdivé nebo

zavádějící informace. Dozvědí se o strategiích, které šířitelé dezinformací často používají k manipulaci svého publika, o tom, jak se jako konzumenti médií mohou vyhnout oklamání a jak mluvit s lidmi, kteří dezinformacím uvěřili.

Pracovníci ve výchově a vzdělávání jsou klíčovou součástí diskuzí o dezinformacích. Další zdroje týkající se sestavování příprav na vyučovací hodiny věnované dezinformacím a obecněji digitální gramotnosti naleznete v [Pokynech pro učitele a další pracovníky ve výchově a vzdělávání, které se týkají boje proti dezinformacím a podpory digitální gramotnosti prostřednictvím vzdělávání a odborné přípravy](#), jež vydala Evropská komise.

KLIKNUTÍM SEM **OTEVŘETE PREZENTACI
SOUBORU NÁSTROJŮ**

DOSTUPNÝ OBSAH SOUBORU NÁSTROJŮ

- **Úvodní prezentace** (ve formátu PPT)
  - Vložená videa z YouTube jsou v angličtině nebo v ruštině, k dispozici jsou však přeložené přepisy.
  - Vysvětlení a popisky se nacházejí v části Poznámky pod jednotlivými snímky.
- **Čtyři případové studie pro práci ve skupinách** včetně otázek k diskusi (strany 15–18 tohoto dokumentu).

K ČEMU SLOUŽÍ?

Cílem tohoto souboru nástrojů je seznámit mladé lidi s fenoménem dezinformací – pomoci jim pochopit hrozby, které dezinformace představují, vysvětlit studentům, jak se mohou před dezinformacemi chránit, a poskytnout jim příležitost podrobněji se seznámit s konkrétními příklady. Tento soubor nástrojů je otevřený a volně přístupný pro jakékoli vzdělávací zařízení. Lze ho sice upravit a přizpůsobit pro ostatní věkové skupiny, avšak hlavní cílovou skupinu představují dospívající ve věku od 15 do 18 let.

JAK HO POUŽÍVAT

Tento soubor nástrojů je navržen tak, aby pokryl 1 nebo 2 vyučovací hodiny v běžné třídě střední školy.

Powerpointová prezentace obsahuje odkazy na několik videí. V jedné hodině by mělo na zprostředkování hlavních myšlenek stačit jedno nebo dvě videa – ostatní můžete použít, pokud vám zbyde čas nebo pokud budete chtít materiál rozložit do více hodin. Výběr videí, která se nejlépe hodí pro konkrétní třídu a mohla by podnítit nejzajímavější diskuse, ponecháváme na uvážení učitelů.

CO JSOU DEZINFORMACE?

Podle definice [Pokynů pro učitele a další pracovníky ve výchově a vzdělávání](#) je dezinformace „prokazatelně falešná nebo zavádějící informace, která vzniká, prezentuje se a šíří za účelem ekonomického prospěchu nebo úmyslného podvádění veřejnosti“. Misinformace je „prokazatelně falešná informace, která se šíří bez úmyslu uvádět v omyl“.

Tento soubor nástrojů se zaměřuje na to, aby studentům pomohl rozpoznat techniky manipulace a rozvíjet dovednosti, které jim umožní informace samostatně vyhodnocovat. Více informací o definicích najdete ve výše uvedených Pokynech a na stránkách platformy [EUvsDisinfo v sekci Learn \(Učení\)](#).

DOPORUČENÉ ČINNOSTI ZAHRNÚJÍ NAPŘÍKLAD:

ČINNOST

MINIMÁLNÍ DOBA

NAVRHOVANÉ MATERIÁLY

Prezentace o pochopení dezinformací (snímky 1–21)

35 minut

Powerpointová prezentace, přepisy videí, interaktivní diskuse

Práce ve skupinách (maximálně 5–6 studentů ve skupině) (snímek 23)

15–25 minut

Případové studie (s odkazem na powerpointovou prezentaci)

Skupinové prezentace a diskuse

25 minut pro každou skupinu

Případové studie

2. Poznámky k prezentaci

PREZENTACE „JAK POZNAT DEZINFORMACE A JAK PROTI NIM BOJOVAT“

Máte-li více času, mohli byste se podrobněji věnovat oddílu „Jak fungují dezinformace?“ (např. tím, že strávíte více času prohlížením externích zdrojů a diskusemi se studenty o jednotlivých příkladech) nebo můžete vyčlenit více času na práci ve skupinách. Můžete také využít stránky Komise [Pokyny pro učitele a další pracovníky ve výchově a vzdělávání, které se týkají boje proti dezinformacím a podpory digitální gramotnosti prostřednictvím vzdělávání a odborné přípravy](#), a navrhnout další činnosti.

Je důležité zdůraznit, že svoboda projevu je základní hodnotou evropské společnosti. Cílem této vyučovací hodiny není naučit studenty, co „smějí“ říkat, ale

zvýšit jejich povědomí o tom, jak obecně kriticky myslet, a konkrétněji, jak se vyhnout manipulaci ze strany osob nebo organizací, které šíří nepravdivé informace s cílem oslabit důvěru v demokracii, vědu a instituce, které mají význam pro nás všechny. Klíčem k zamezení dezinformací jsou také silná a nezávislá média a zdravá demokracie, kde je slyšet mnoho různých hlasů a názorů. Cílem tudíž není omezit svobodu slova, ale zvýšit ji tím, že se studenti naučí rozpoznávat, kdy jsou manipulováni.

Nedoporučujeme používat pojem „fake news“ (falešné zprávy), protože se někdy používá ke kritice nezávislých médií.

POZOR: Dezinformace jsou citlivé téma a může být vhodnější používat spíše alternativní příklady uvedené na straně 12 níže, pokud budou vašim studentům lépe vyhovovat. Stejně tak můžete použít jiné případové studie, které budou pro vaše studenty vhodnější, případně je v rámci práce ve skupinách můžete požádat, aby si jiné případové studie vyhledali sami.

ÚVOD snímky 1–2

→ Cílem je pouze přimět studenty k tomu, aby přemýšleli o dezinformacích.

DEZINFORMACE A JEJICH HROZBY PRO SPOLEČNOST snímky 3–8

→ **Z jakých důvodů může někdo šířit nepravdivé informace?**

Toto je vhodná příležitost k aktivní diskusi.

Nepravdivé informace se nemusí nutně šířit pouze za účelem dezinformování.

→ **Humor** si lze snadno splést se skutečnými zprávami, zejména pokud pochází z platformy nebo kultury, kterou neznáte.

→ Stejně tak je snadné podlehnout **misinformacím**, když člověk cítí nejistotu či strach, když čelí novým technologiím (např. technologii 5G/6G) nebo možnému ohrožení života či zdraví (např. COVID-19). Proto se například před uvedením

nových technologií nebo léků na trh provádějí různé studie posouzení dopadů. Takové studie však vyžadují čas a mezitím se mohou šířit různé příběhy – lidé je totiž považují za pravdivé a neuvědomují si, že neúmyslně klamou ostatní a mohou jim i škodit (viz snímek 7).

→ V některých případech mohou být nepravdivé zprávy šířeny záměrně s cílem oklamat lidi – v takovém případě hovoříme o **dezinformacích**. Pachatelé mohou využívat mnoho různých technik, jako je emoční manipulace, aby vyvolali silné emoce a odvedli pozornost od pravdy, například angažováním herce, který se vydává za oběť určité situace (viz snímek 8).

Cílem je, aby studenti pochopili, jak snadno se lze zmýlit – **nikdo není neporazitelný a přesvědčení, že jste „příliš chytrí na to, abyste se nechali oklamat“, ve skutečnosti zvyšuje vaši zranitelnost.**

JAK DEZINFORMACE FUNGUJÍ snímky 9–14

- Otevřená a tolerantní společnost je mnohem odolnější vůči dezinformacím a dalším formám manipulace; dezinformace se používají k rozdělování lidí a ke zveličování vnitřních rozdílů a stávajících konfliktů nebo polemik.
- Cílem šířitelů dezinformací je zaplavit informační prostor tak, abychom byli natolik zmateni nebo zahlceni, že už nebudeme vědět, komu věřit, a k tomu používají několik technik.
- Dezinformace se mohou na sociálních sítích šířit velmi snadno – clickbait, boti, falešné příběhy a další.
- Deep fake – umělou inteligenci lze použít k vytvoření přesvědčivých falešných záběrů nebo snímků (video). [Více informací o deep fake najdete zde.](#)
- K šíření dezinformací jsou využívána i tradiční média, jak ukazuje příklad ruské státní mediální platformy Russia Today, které bylo pozastaveno vysílání v EU.
- Krátké video ukazuje, jak lze obrazový materiál vytržený z kontextu použít k vytvoření falešného příběhu (video).

JAK NA DEZINFORMACE REAGOVAT snímky 15–20

- Když reagujete na dezinformace, **nespěchejte** – nepodléhejte nutkání reagovat okamžitě, ale věnujte čas ověření faktů a zvážení možných vysvětlení.
- **Jak ověřovat fakta** – několik otázek, které si můžete položit, když narazíte na něco, co vypadá

jako dezinformace, a několik zdrojů, které vám pomohou ověřit, zda již profesionální ověřovatelé faktů neprokázali nepravdivost zprávy.

- **Jak o dezinformacích mluvit s lidmi, které znáte.**

CO EU V TÉTO ZÁLEŽITOSTI DĚLÁ? snímek 21

- Další informace o [opatřeních EU proti dezinformacím online najdete zde.](#)
- Evropskou komisi najdete na [Instagramu](#), [Facebooku](#) a síti [X \(dříve Twitter\)](#).
- Evropský parlament je na [Instagramu](#), [Facebooku](#) a síti [X \(dříve Twitter\)](#).
- O nejnovějších dezinformacích a skutečných událostech se dozvíte na stránkách [EUvsDisinfo.eu](#) (nebo na [YouTube](#), [Facebooku](#) či síti [X \(dříve Twitter\)](#)).

PRÁCE VE SKUPINÁCH A DISKUSE O NĚKTERÝCH TYPICKÝCH PŘÍKLADECH NEPRAVDIVÝCH INFORMACÍ snímek 23

Rozdělte třídu do skupin tvořených nejvýše 5–6 studenty. Přidělte každé skupině jednu případovou studii. Dejte studentům přibližně 15 minut na to, aby si případovou studii přečetli a prošli si otázky, a poté dalších 20–25 minut na prezentace vytvořené jednotlivými skupinami a na diskusi v rámci třídy.

- Evropou se v současné době rychle šíří nebezpečná nová konspirační teorie, která vedla ke vzniku hnutí podobajícího se sektě.
- Neetická a zavádějící reklama o „neuvěřitelně účinném“ léku X.
- Jsou ptáci skuteční? Parodická konspirační teorie.
- Příspěvky na sociálních sítích o volbách.

Mějte na paměti, že ne všechny případové studie jsou příklady dezinformací, ale všechny jsou důležité pro rozvoj schopnosti studentů orientovat se v nespolehlivých informacích.

POZOR: Tyto příklady jsou předkládány jako materiály k okamžitému použití, avšak můžete použít i jiné případové studie, které budou pro vaše studenty vhodnější, případně je můžete v rámci skupinového úkolu požádat, aby si případové studie vyhledali sami. Záležitosti jako konspirační teorie (např. vlády šíří COVID-19, mimozemšťané v Oblasti 51 atd.), nepravdivé informace o zdraví, falešná fakta o menšinových skupinách... Může být také užitečné umožnit studentům provést rychlý online průzkum předložených případových studií, aby se sami mohli přesvědčit, jaké informace si lze dohledat. Pro inspiraci se podívejte na zdroje uvedené na snímcích 19 a 20.

ALTERNATIVNÍ PŘÍKLADY

- [Deep fake ukazuje ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského, jak se vzdává Rusku](#)
- [Satirický článek o tom, že Vatikán tvrdí, že se Ježíš nevrátí, se na amerických webových stránkách objevil jako fakt](#)
- [Německá policie obviněna z fingovaného zatčení Greta Thunberg – odkaz 1](#)
- [Německá policie obviněna z fingovaného zatčení Greta Thunberg – odkaz 2](#)
- [Falešný snímek obrazovky se zprávou z irských novin o „asymptomatickém globálním oteplování“](#)
- [Tvzení, že snímky světla na obloze nad Havají dokazují, že požáry byly založeny lasery](#)

KONSPIRAČNÍ TEORIE

- [Země je placatá](#)
- [Konspirační teorie o smrti princezny Diany](#)
- [Elvis je stále naživu](#)

3. Případové studie

PŘÍPADOVÁ STUDIE Č. 1 ROSTOUCÍ VLIV „Q“

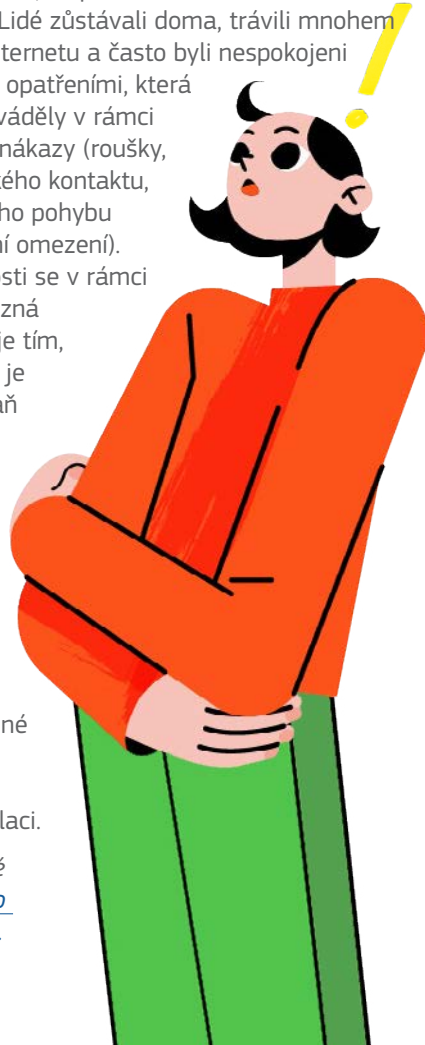
Co mají společného bývalý prezident USA Barack Obama, bývalá ministryně zahraničních věcí USA a prezidentská kandidátka Hillary Clintonová, francouzský prezident Emmanuel Macron, zpěvačka Lady Gaga, pizzerie Comet Ping Pong ve Washingtonu D.C., zakladatel společnosti Microsoft Bill Gates a herec Tom Hanks? Podle stoupců konspirační teorie QAnon jsou všichni tito lidé součástí okruhu, v němž je uctíván Satan a provozován obchod s dětmi a jehož členy jsou celebrity a politické a obchodní elity. Bývalý americký prezident Donald Trump byl údajně najat armádními generály, aby tuto síť rozkryl a ukončil její kontrolu nad vládou a médií, označovanou také jako „hluboký stát“ („Deep State“). Tuto teorii šíří anonymní postava z internetu používající pseudonym „Q“, která tvrdí, že je vysoce postaveným představitelem americké vlády s nejvyšší bezpečnostní prověrkou, a má tak přístup k utajovaným informacím.

QAnon se původně objevil na okrajových online diskusních fórech, jako je například 4chan a 8chan, v roce 2017 a od té doby se rozšířil na různých platformách sociálních médií. Klíčovou charakteristikou teorie QAnon, která umožnila její rychlé šíření, je její participativní charakter: „Q“ pravidelně vkládá na internetová fóra příspěvky (známé také jako „Q-drops“), v nichž své příznivce vyzývá k tomu, aby si udělali vlastní průzkum, vyřešili záhadu a došli k pravdě skryté za jednotlivými teoriemi. Od konce roku 2019 pronikla teorie QAnon i na evropské webové stránky a stránky na sociálních sítích a postupně se přeměnila v různá místní hnutí přizpůsobená místní rétorice a kontextům, především v Německu, Francii, Itálii a Velké Británii. Teorie QAnon přejala [v některých případech](#) také již existující skupiny, jako jsou například krajně pravicová hnutí

v Německu. Mocný „hluboký stát“, který je jádrem teorie Q, údajně nezná hranice: Evropští politici a elity, jako je Emmanuel Macron, byli také místními stoupcí QAnon označeni za „pěšáky hlubokého státu“ a objevila se obvinění, že německá vláda provozuje tajnou síť pedofilů.

Není překvapením, že pandemie COVID-19 situaci ještě zhoršila. Lidé zůstávali doma, trávili mnohem více času na internetu a často byli nespokojeni s omezeními a opatřeními, která jejich vlády zaváděly v rámci boje s šířením nákazy (roušky, omezení fyzického kontaktu, omezení volného pohybu osob a cestovní omezení). V této souvislosti se v rámci QAnon šířila různá tvrzení, počínaje tím, že koronavirus je biologická zbraň vypuštěná „hlubokým státem“, až po tvrzení, že pandemií údajně naplánoval Bill Gates, aby mohl nařídit hromadné očkování a ovládnout světovou populaci.

Můžete se také podívat na toto [video o QAnon](#).

? OTÁZKY K DISKUZÍ

1. Dokážete určit společné téma příspěvků QAnon, které se šíří v USA a v Evropě?
2. Co je na hnutí QAnon pro jeho příznivce „přitažlivé“? Čím se liší od jiných konspiračních teorií?
3. Vzpomněli byste si na jiné okamžiky v dějinách, kritické události, které vyvolaly podobné vlny konspiračních teorií a dezinformací napříč kontinenty? Co mají všechny společného?
4. Na základě naší předchozí diskuse o cílech šířitelů dezinformací, jak mohou podle vás zahraniční síly cíleně použít QAnon proti Evropě a dosáhnout toho, aby se zdála slabší?

PŘÍPADOVÁ STUDIE Č. 2

POZOR! TITULKY ZPRÁV O ZDRAVÍ MOHOU BÝT ZAVÁDĚJÍCÍ

Autor: Robert H. Shmerling, MD, vedoucí redaktor fakulty, Harvard Health Publishing; člen redakční rady Harvard Health Publishing. Listopad 2021.

Už se vám někdy stalo, že jste četli titulek, který vás zaujal, ale samotný příběh vás zklamal? Nebo ještě hůř, měli jste pocit, že dramatický titulek je naprosto zavádějící? Stalo se to i mně.

Dobře vytvořený titulek může mít velký dopad. Často jen očima přelétáme titulky a teprve pak se rozhodneme, zda budeme číst dál.

Stejně jako může být zavádějící či matoucí [mediální pokrytí výzkumu léčiv](#), mohou být zavádějící i titulky týkající se zdraví. Dávejte si na tyto nástrahy pozor.

Nadhodnocené výsledky studií

- **Byli zkoumáni lidé?** Pokud se ve studii zjistí, že určitý lék je bezpečný a účinný u důležitého onemocnění, je to velká novinka. Ale co když všechny subjekty studie byly myši? Vynecháním tohoto důležitého detailu v titulku se přeceňuje význam studie.
- **Příliš velké drama.** Dramatické výrazy jako „průlomový“ nebo „převratný“ jsou v titulcích o lékařském výzkumu běžné. Skutečné průlomy jsou však poměrně vzácné. Taková je povaha vědy: poznatky se hromadí pomalu a každý další náález navazuje na předchozí.
- **Přehánění.** Při shrnutí výsledků studie titulky často přehánějí. Pokud například vědci identifikují nový typ buněk v krvi, jejichž počet se zvyšuje, když se nemoc zhoršuje, mohou předpokládat, že léčba zaměřená na snížení počtu těchto buněk by mohla nemoc ovlivnit. „Vědci objevili nový

přístup k léčbě!“ hlásá titulek. Jistě, jednou k tomu dojít může, ale jedná se o přehnané tvrzení, když studie ani nehodnotila léčbu.

- **Přehlížení nejdůležitějšího výsledku.** Spíše než aby studie zkoumaly vliv léčby např. na srdeční onemocnění, mohou hodnotit to, jak léčba ovlivňuje rizikový faktor tohoto onemocnění. Dobrým příkladem je cholesterol. Je skvělé, když lék snižuje hladinu cholesterolu, ale mnohem lepší je, když snižuje počet kardiovaskulárních onemocnění a úmrtí. Titulky zřídka zachycují důležitý rozdíl mezi „zástupným měřítkem“ (např. rizikovým faktorem) a nejdůležitějším výsledkem (např. mírou úmrtnosti).

Source: Harvard Health Publishing Blog, 21 November 2021.
Edited for length.

? OTÁZKY K DISKUZÍ

1. Jaké jsou možné negativní dopady přehnaných nebo nepřesných titulků týkajících se vědeckého výzkumu (zejména lékařského)?
2. Napadají vás (nebo najdete) nějaké příklady článků, které přehánějí výsledky vědeckého výzkumu?
3. Myslíte si, že by lidé stále četli nebo sledovali zprávy o lékařském výzkumu, kdyby byly prezentovány přesně?
4. Jak se mohou lidé ujistit, že se nenechají oklamat příliš dramatickými zprávami o výzkumu?

PŘÍPADOVÁ STUDIE Č. 3 JSOU PTÁCI SKUTEČNÍ?

Viděli jste v poslední době nějakého ptáka? Všimli jste si na něm něčeho zvláštního? V roce 2017 se na protestech začaly objevovat nápisy „Ptáci nejsou skuteční“ a na sociálních sítích se začala šířit teorie, že to, co vypadá jako ptáci, jsou ve skutečnosti drony. Zastánci této teorie tvrdí, že všichni ptáci ve Spojených státech byli v letech 1959 až 1971 vyhubeni federální vládou a nahrazeni podobně vypadajícími drony, které vláda používá ke špehování občanů. Tvrdí také, že se to stalo i v jiných zemích, ale neuvádějí žádnou zemi EU.

Stejně jako v případě jiných konspiračních teorií jsou i v tvrzeních jejich zastánců určité nesrovnalosti, ale můžeme uvést např. tato:

- Ptačí hovínka padají na auta příliš často na to, aby to byla náhoda: je to vlastně forma tekutého sledovacího zařízení.

- Vejce a maso, které lidé jedí, jsou ve skutečnosti „100% syntetické“ a byly vyrobeny americkou vládou, aby lidé nepojali podezření.
- Bývalý prezident John F. Kennedy byl zavražděn vládou USA, protože nechtěl povolit vyhubení ptáků.

Ačkoli původce hnutí Peter McIndoe několik let tvrdil, že svým slovům skutečně věří, v posledních letech přiznal, že jde o satirickou konspirační teorii, která se zrodila z frustrace ze šíření konspiračních teorií v době Trumpova prezidentství.

O satirické konspirační teorii [„Ptáci nejsou skuteční“ si můžete přečíst více zde](#). To není jediná „falešná“ konspirační teorie – můžete se podívat také na [bielefeldské spiknutí](#).

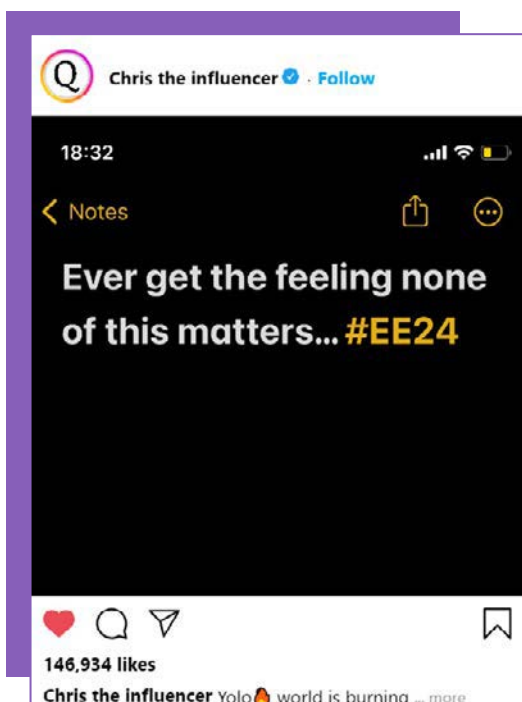

? OTÁZKY K DISKUZI

1. Myslíte si, že této teorii někdo věří?
2. Co má tato teorie společného se „skutečnými“ konspiračními teoriemi, o kterých jste slyšeli?
3. Proč si myslíte, že lidé začnou věřit konspiračním teoriím?
4. Jsou satirické konspirační teorie dobrým způsobem boje proti těm „skutečným“?

PŘÍPADOVÁ STUDIE Č. 4 DISKUSE O VOLBÁCH NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

Podívejte se na příspěvky na sociálních sítích níže. Nejsou skutečné, ale jsou inspirovány příspěvky, které se v předvolebním období objevují na sociálních sítích. Je důležité mít na paměti, že drobné nesrovnalosti a lidské chyby se mohou vyskytnout při každých volbách a že ve všech zemích EU existují zavedené postupy pro kontrolu těchto záležitostí. Volby jsou však často terčem koordinovanějších dezinformací, které tvrdí, že došlo k volebním podvodům, volebním nesrovnalostem apod.

Obrázky byly vygenerovány pomocí stránek [Tweetgen.com](\"http://Tweetgen.com\") a [Zeob.com](\"http://Zeob.com\").

? OTÁZKY K DISKUZI

1. Souhlasíte s některými argumenty uvedenými v těchto příspěvcích? Proč by mohly/ano/ne?
2. Jaká je podle vás motivace lidí zveřejňovat podobné věci na sociálních sítích?
3. Jak by podle vás mohly podobné příspěvky ovlivnit volby?
4. Kdyby váš přítel zveřejnil něco takového na sociálních sítích, jak byste reagovali?

